

ČETVRTI TJEDAN

SLAVLJE POMIRENJA I MOLITVA ZA NUTARNJE ISCJELJENJE

105. Četvrti tjedan je kao odmor u ovom hodu s Bogom. Služi ponajprije da se osvrnemo na prvi dio hoda. I u ovom tjednu budi vjeran svojem svagdanjem vremenu molitve i razmišljanja, razmišljaj o bilješkama u svom duhovnom dnevniku kao i o biblijskim tekstovima i poticajima koji su te posebno dirnuli ili su ti ponajprije ostali strani.

U četvrtom tjednu ujedno je predviđeno vrijeme za dva bogoslužna slavlja koja nadahnjuje proročka riječ: "Dajte, pomirite se s Bogom!" (2 Kor 5,20): sudionici su pozvani – da mole Boga za ozdravljenje od njihovih sjećanja i iščekivanja (razrađivanje "grijeha svijeta" odnosno posljedica "istočnog grijeha"), - da u ispovijedi iznesu pred Boga svoje osobne grijehe.

Kako moliti za nutarnje iscjeljenje?

1. Ostao je siroče bez roditelja. Povjeren je baki koja ga je nastojala što bolje odgojiti. »Neka to moje blago raste« - govorila bi - »u strahu Božjem i u poštovanju ljudi.« Ali, jednog dana otkri baka da unuk krađe. Blago ga ukori. No, unuk nastavi krasti. Prijetila mu je onako kako je najbolje znalo njezino mudro staračko srce. Uzalud. I baka odluči. Nakon ponovne krađe zgrabi unuka za ruku, dovuče ga do štednjaka, uze željezo kojim je raspirivala vatru, stavi ga u vatru da se ugrije, pa povika: »Sad ću ti ovim usijanim željezom probosti ruke da više ne krađeš!« Zatim odlučnim pokretom ruke, pred prestravljenim dječakom, užarenim željezom probije vlastitu ruku... Otada dječak više ne krađe: prije bi spalio ruku, nego ukrao. Da bi nas oslobodio od grijeha, smrti i đavla, Isus je dao da mu probodu ruke. »Njegove su nas rane iscijelile« (Iz 53,5).

2. Spasenje koje donosi Isus Krist odnosi se na cijelu osobu. Isus ne spašava samo dušu nego i tijelo. On ne spašava samo od grijeha nego i od njegovih posljedica. Rane duše posljedice su istočnoga grijeha, osobnih grijeha i grijeha drugih ljudi. Cilj je Isusova dolaska na zemlju kraljevstvo Božje. Bog u Isusu Kristu, snagom Duha Svetoga, uzima vlast nad svijetom i čovjekom (usp. Iv 17, 2). Isus je pokazivao tu vlast. »A Isus se u sili Duha vrati u Galileju« - piše Luka (Lk 4, 14). »A sila Gospodnja nukala gaje da liječi«, kaže Luka na drugome mjestu (Lk 5, 17). »I silno mnoštvo njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirkog i sidonskog nagnuše da ga slušaju i da ozdrave od svojih bolesti. Sve je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne, jer je snaga izlazila iz njega i sve ozdravljala« (Lk 6, 17-19). Isus ima vlast nad bolestima. Također i nad prirodom, što pokazuju njegova čudesa nad njom. No, on ima vlast i nad »knezom ovoga svijeta«; pobijedio ga je i izbacio (usp. Iv 12,31). Taj Isus, koji je Gospodar svega, ima vlast nad našim bolestima. Tu je vlast predao svojoj Crkvi. Apostoli su činili ista djela koja je činio Isus. Sveci kroz povijest Crkve također su činili Isusova djela. Ta djela Crkva ima vlast i danas činiti.

3. Kad govorimo o nutarnjem iscjeljenju, razlikujemo to od psihijatrije, psihoterapije i sličnih psihičkih liječenja. Kod molitve za iscjeljenje prije svega mislimo na silu koja »izlazi« iz Isusa Krista i koja i danas liječi sve. Isus je ostao isti. I njegova djela također.

Apostol Jakov zato piše u svojoj poslanici: »Pati li tko među vama? Neka moli!« (Jak 5, 13). Upravo je o tome riječ: o nutarnjim patnjama za koje apostol veli da se molitvom ublažuju ili otklanjaju. Dalje sv. Jakov kaže: »Ispovijedajte, dakle, jedni drugima grijehe i molite jedni za druge, da ozdravite« (Jak 5, 16). Takva se liječenja događaju u sakramentu ispovijedi, zatim u sakramentu euharistije, posebno u sakramentu bolesničkog pomazanja. Prije pričesti molimo: »Gospodine,... samo reci riječ i ozdravit će duša moja.« Ovdje je riječ o tom ozdravljenju

duše, i to po molitvi. Koje je to nutarnje liječenje? Misli se ponajprije na liječenje duše. Tako se može govoriti o duševnom i tjelesnom ozdravljenju. Kad je duh zdrav i slobodan, on pomaže ozdravljenju psihe i tijela.

4. Tri su tipa molitve za nutarnje liječenje. Prvi je tip molitva za liječenje srca u afektivnom smislu. Čovjek može biti zbog afektivne poremećenosti blokiran na putu k Bogu, nesposoban ljubiti i prihvaćati ljubav, bojažljiv i deprimiran. Često su korijeni depresija u nesvjesnom predjelu osobe i tad ih je bolje ne iznositi na vidjelo, jer mogu nastati psihički konflikti za koje je bolje da ostanu u području nesvjesnoga i da se potraži pomoć psihologa ili psihijatra. Drugi tip molitve ide za tim da čovjeka oslobodi od težnji i navika koje ga priječe do sjedinjenja s Bogom. To može biti pretjerano nepovjerenje, oholost i robovanje nagonima. Treći je tip molitve liječenje negativnih sjećanja. Pri tome je dobro najprije moliti da nas Gospodin podsjeti na ona sjećanja od kojih nas želi osloboditi. Nakon toga molimo ga da nas oslobodi i tih sjećanja. To mogu biti sjećanja na očevu grubost, majčinu pretjeranu ljubav i s time povezanu posesivnost, stid zbog tjelesne osakaćenosti ili mane, osjećaji krivnje i straha.

5. Tri su glavna uvjeta za nutarnje iscjeljenje: **vjera** da nas Isus hoće i može osloboditi, **kajanje** za grijeh i za udaljavanje od Boga, te **praštanje**. Praštanje je opet trostruko: treba oprostiti drugima njihove grijeha, uvrede, nesavršenosti. Zatim treba oprostiti sebi slabost, posrtaje, nerazumnost. A onda treba »oprostiti Bogu«, ne u smislu da on griješi, nego da smo mi često kivni na njega što nas je takve stvorio, što nam dopušta kušnje i tako ne prihvaćamo sebe i njegovu volju.

Svakako je prije ove molitve važno poći na ispovijed. Što je jače i dublje naše pokajanje u ispovijedi, to je snažnije iscjeljenje već u tom sakramentu pomirenja. Slabo iscjeljenje u ispovijedi je zbog slabog kajanja. Zato je potrebno još i u molitvi i prije nje probuditi iskreno pokajanje za grijeha. Često nismo svjesni nekih uvreda drugih, pa ne znamo za njih moliti i ispričovijedati ih Isusu. Potrebno je stoga moliti Gospodina da nam otkrije korijene naših negativnih i napetih ponašanja prema drugima. Osim toga, potrebno je odreći se grešnih prilika, »đavla i njegova sjaja«, »njegovih djela i zavodjenja«, te svih idolopoklonstvenih praksa. Kad je riječ o praštanju drugima, i uopće o pomirenju s njima, dobro je u mašti poći k njima, te ih prihvatiti za ruku, zagrliti ih i reći jasno: »Opraštam ti«, ili: »Oprosti mi«.

6. Molitva se može obaviti individualno, može se obaviti zajedno s nekim ili u skupini. Ako čovjek moli sam, može slijediti tekst molitve iz knjige. Ako su dvojica, neka jedan predmoli ili neka onaj za koga se moli govori svoje rane i onda zajednički mole za njihovo iscjeljenje. U skupini neka jedan predmoli tako da se dotakne svih situacija koje se tiču sudionika.

7. U svakom slučaju, ta je molitva integralni dio obraćenja i događa se u svezi s njime. To je molitva da Bog opet sredi grijehom poremećeni red.

8. Molitva može teći tako da Isusu detaljno govorimo svoje ožiljke i rane, te ih tako sami postajemo svjesni i predajemo ih u Božje ruke. No, može i tako da »snažno vapimo« Gospodinu neka nas sada i potpuno izliječi. Sveto pismo poznaje krik kao molitvu. Psalam 22. počinje riječima: »Bože moj, Bože moj!«, Psalam 69: »Spasi me, Bože!«, Psalam 102: »Čuj, Gospodine, molitvu moju i vapaj moj neka dođe k tebi!« Čovjek u nevolji vapi, i Gospodin ga čuje i izbavlja iz nevolje (usp. Ps 34, 7). Job se tuži Bogu i vapi. Poznate su Tužaljke Jeremije proroka. Molitva vapaja i krika nosi u sebi povjerenje i nadu. Upućena je na neposrednu budućnost, na oslobođenje.

Ona ne traži razloga za uslišanje, nego računa samo na Božju sućut. Ta molitva također ne traži samo da se oprostite grijesi nego da se spasi i ozdravi od posljedica grijeha. Takve molitve pomažu u tjeskobi, bolesti, nevolji i žalosti.

Osobito je dobro moliti u zajedništvu s Isusom raspetim. Moleći križni put, žalosnu kronicu ili moleći se pred probodenim Srcem Isusovim, doživljavamo da su naše rane u njegovoj patnji i da ih je Isus pobijedio i iscijelio. Njegovom smrću pobijedena je naša smrt, njegove su nas rane iscijelile (usp. Iz 53, 5). Možemo također moliti Mariju, Isusovu i našu majku, da nas zagovara i prenosi naše molitve i rane svome Sinu.

9. Osobito snažno nutarnje iscjeljenje nastaje ako znamo Bogu zahvaliti za svaku životnu priliku, za sve ljude koje smo susreli, za svaki detalj svojega života. Time se najsnažnije izražava naš odnos prema Bogu. Mi smo, naime, u svakom djeliću bića njegov dar. On nas ljubi i zato nam svaka i najtragičnija situacija služi na dobro. Jer, Bog onima koji ga ljube čini da sve dobro svrši (usp. Rim 8, 28). On nas ljubi i nitko nas ne može istrgnuti iz njegove ruke. Bol i patnja samo su trenutak u kojemu se vidi koliko vjerujemo Bogu. On nas kao otac dijete na tren zaroni u vodu boli, ali nas neće utopiti, nego će nas izvući van. To jača vjeru. Kušnje su kao skok iz zrakoplova i nada da će se padobran otvoriti. Zahvaljivati Bogu u nevolji i za bol znači vjerovati da je on vjeran Bog i da nas neće napustiti. Time ga najsnažnije priznajemo pred svijetom i tako najbolje slavimo. Često će se dogoditi da neke rane ostaju neiscijeljene dokle god nismo od srca oprostili drugima. Drugi put ćemo doživjeti oslobođenje od nutarnjih rana tek kad uspijemo Bogu reći djetinje »Hvala« i za rane. Mi i jesmo zato da budemo na hvalu Slave Božje (usp. Ef 1, 5-6).

10. Također je važno postati svjestan da je Isus Gospodar svega, pobjednik nad smrću, grijehom, đavlom i svim nedaćama svijeta. Njemu ništa ne može izmaći. On sve kontrolira, on svime upravlja, on određuje kako će što biti. Sve o njemu ovisi. Zato je važno imati potpuno povjerenje u njega. Tada molitva iscjeljenja donosi obilne plodove. Donosi nam novo srce (usp. Ez 36, 26).

Molitva

Sjedi opušteno ili klekni. Saberi se pred Isusom. Svjestan si i siguran da molitvu ne govoriš u prazno, jer je Isus rekao da će čuti i uslišati naše molitve i da će uvijek ostati s nama. On je tu. Gledaj ga, usmjeri i učvrsti svoj pogled i svoje srce na njega. Ali ne napeto i ukočeno, nego smireno, opušteno, pouzdano. Duhom se dotakni njega. Moli ga neka stavi svoju ruku na tvoje rane i iscijeli ih.

Moli ovako ili slično: Isuse Kriste! Molim te, osposobi me za molitvu. Svojom krvlju operi moje grijeha, oslobodi me od straha pred tobom i pred vlastitim ranama. Prosvijetli me da spoznam sve ono što me priječi da se sjedinim s tobom, da budemo prijatelji. Vjerujem da si tu i da me voliš. Hvala ti što si mi prijatelj koji nikad ne može iznevjeriti. Isuse, odričem se svega što me zaustavlja da dođem k tebi. Smiluj mi se.

Isuse, donosim ti najprije sve one zapreke u meni koje sam naslijedio do svojih pradjedova i prabaka. Samo ti znaš što je u meni negativnoga ostalo od njih. Izliječi to, molim te. Njima opraštam i, molim te, dovedi ih u nebo da se raduju s tobom.

Isuse dragi, donosim ti čas svojega začeca. Zahvaljujem ti za svoju majku i svojega oca. Ti si htio da me baš oni začnu i rode. Molim te da me oslobodiš i od njihovih nasljednih negativnih posljedica. I da ti nadoknadiš svu ljubav koja mi je bila potrebna već u trenutku začeca. Isuse, volim svoje roditelje i želim im oprostiti svako i najmanje pomanjkanje ljubavi prema meni od mojega začeca do rođenja. Oslobodi me, molim te, i svih rana i strahova koji

su u mene ušli zbog toga što je majka, dok me nosila u utrobi, trpjela, morala raditi, strahovati.

Isuse, donosim ti i čas svojega rođenja. On je tebi poznat. Ti znaš što se tada dogodilo, jesam li bio radosno primljen ili su se roditelji razočarali mojim rođenjem. Možda je tad ušao u mene strah neprihvaćenosti i plahost koja me tjera u osamu i tugu.

Donosim ti svoje djetinjstvo sve do početka škole.

Ti poznaš moju majku i njezin odnos prema meni u prvim danima mojega djetinjstva. Je li me previše voljela, razmazila i tako onesposobila da samostalno prihvatim i najniže i najteže životne situacije? Možda me nije znala voljeti, možda me je vrlo rijetko držala u naručju i možda mi od pomanjkanja nježnosti danas manjka sigurnost, odlučnost, otvorenost i radost života. Možda je tad u mene ušla neprihvaćenost, osama i osvetoljubivost. Zato možda teško prihvaćam i roditelje i druge ljude. Isuse, iscijeli me, a mojoj majci oprosti i daruj joj mir i radost što me rodila. Dotakni se svih rana koje mi je u djetinjstvu nanijela majka. *(Pokušaj se sjetiti svih neugodnih situacija s majkom iz tog razdoblja, svega što te boli, čega se nerado sjećaš, čega se bojiš i što bi htio da se izmijeni.)*

Isuse, ti poznaš i mojega oca. Donosim ti sve one rane koje potječu od njega. Molim te, iscijeli ih, pomiri me posve s mojim ocem, oprosti mu i daruj mu ponos što me rodio i odgojio. *(Sada iznesi sve o svojem odnosu s ocem sve do osnovne škole. Sve sukobe s njime; možda je bio pijanac, svađao se s majkom, nije radio pa nije bilo kruha ni ruha u kući, možda je bio bolestan, u zatvoru, radio u inozemstvu, pa nisi nikad mogao biti s njime. Možda te tukao, teško udario, govorio ti da od tebe nikad ništa neće biti, nije te pustio u željenu školu, ostavio tebe i majku, preplašio te, odvrćao te od vjere, nagovarao na zlo, možda ga nisu poštivali u mjestu.)* Isuse, izliječi me.

Isuse, donosim ti i sve svoje odnose s braćom i sestrama iz tog razdoblja. *(Sjeti se svih neugodnih scena, osjećaja, sukoba, riječi, situacija s braćom i sestrama.)* Molim te, Isuse, ispuni me ljubavlju prema braći i sestrama. Opraštam im sve. Molim te, stavi svoju ruku na svaku ranu koju su mi prouzrokovati otac i majka, braća i sestre. Isuse, izliječi sve rane mojega ranog djetinjstva u obiteljskom domu.

Isuse dobri, molim te da izliječiš i sve druge rane iz mojega djetinjstva, *(Detaljno ispričaj Isusu rane koje su ti zadali prijatelji iz susjedstva, strani ljudi, rođaci, susjedi, znanci. Pokaži Isusu rane koje su ti zadale situacije: netko te prestrašio, neka životinja napala, doživio si opasnost na moru, rijeci, u vozilu, u planinama, u prometnoj nesreći, na putovanju, na polju, u šumi, strah u noći, u zatvorenom stanu. Možda ti se dogodilo nešto osobito teško, nešto što nisi nikom do sada mogao ispričati. Možda neki grijeh kojeg se stidiš ili ga nisi mogao ispovijediti. Možda te prestrašio netko u crkvi, svećenik ili tko drugi. Možda su te tjerali da moliš i ideš u crkvu, pa si je zamrzio. Možda su ružno govorili o svećeniku i Crkvi ili o nečem drugom i u tebe se uvukla averzija koju ne možeš iskorijeniti. Možda si bio prepušten sebi i zato si plah, osamljen i danas bježiš u samoću i neke grijeha kojih se stidiš. Reci to iskreno Isusu. Možda su ti roditelji rastavljeni. Možda su te napustili i prepustili baki ili tetki. Tako ne znaš što je ljubav i u tebi se javlja bijes na sve ljude, pa i na Boga. Ispričaj Isusu kako to osjećaš.)*

Isuse dragi, molim te, pogledaj svaku moju ranu, dotakni je rukom, reci da budem zdrav i sposoban da ti vjerujem. Isuse, shvaćam roditelje, braću i sestre i sve ljude i opraštam im. Oni nisu mogli drukčije. Molim te, i ti im oprosti. Mene pak izliječi i osposobi da ih zavolim i s njima surađujem u radosti i ljubavi. Hvala ti, Isuse, što me voliš, što praštaš i što liječiš moje rane.

Hvala ti što si mi kroz te rane još bliži. Ti si mi jedini pravi prijatelj. Hvala ti. Zahvaljujem ti za ove trenutke mojega novog rođenja. Nek je tebi na hvalu i slavu.

Isuse, sad ti donosim vrijeme osnovne škole. Ti dobro znaš što sam sve u tim godinama proživio i koje su mi rane na duši nanijeli ti dani. *(Sad iznesi Isusu ono što te tišti iz tih*

godina. Možda, si bio zapostavljen u školi, možda si morao biti uvijek najbolji. Jedno i drugo je prisila na tebe. Možda su učitelji i profesori govorili da od tebe nikad neće postati ništa vrijedno i u tebi se uvriježio kompleks bezvrijednosti i nekorisnosti, ali i bijeg od ljudi i odgovornosti. Možda su te uvijek hvalili i u tebi se uvriježilo uvjerenje da su ti u životu uvijek određena prva mjesta. Zato te neuspjesi ruše. Možda su te prijatelji i prijateljice razočarali. Sjeti se svih neugodnih dojmova i sjećanja iz tih dana.) Molim te, Isuse, da izliječiš to razdoblje mogega života. Oslobodi me da radim vedro u skladu sa svojom naravi i sposobnostima. Izliječi sve netrpeljivosti prema prijateljima, školi, školskim predmetima i prilikama. Isuse, osobito te molim, iscijeli onaj moj najteži problem iz tog razdoblja...

Bože moj, sad ti donosim vrijeme svojega sazrijevanja. Ti me poznaješ i znaš što se sve sa mnom događalo u tom vremenu. (*Sad se sjeti onih prkosnih vladanja prema roditeljima i starijima. Sjeti se svađa, nespornazuma s majkom i ocem, možda čak bijega od kuće, prkosne šutnje. Sjeti se prvih znakova da postaješ mladić ili djevojka. Sjeti se neugodnih primjedbi, straha od novih pojava i osjećaja. Možda si već tad posrnuo, možda slušao besramne razgovore, možda neugodno što gledao, doživio i u tebi se uvriježio strah od spolnosti ili pak odvratnost prema tom dijelu tvojega bića. Možda te netko sablaznio i ti više ne možeš zadržati buru i bunu u spolnosti. Možda si već tada pao i u tebi su neizbrisivi dojmovi promašenosti, mučnine, osakaćenosti na duši ili u tijelu. Možda bježiš od tog područja svojega života u strahu od grijeha ili prisila. Možda si rob spolnosti. Sve ispričaj Isusu. Sve ono čega se stidiš, što ne želiš spomenuti, čega se bojiš, to sada reci Isusu. Neka on uđe u sve te predjele tvojega bića. Neka rastjera strahove i neslobodu, te on čuva tvoje osjećaje, misli i tvoj nagon u zakonu svoje slobode. Neka on uđe u tvoje grijeha na tom području. Neka razori grijeh i unese čistoću, miris nevinosti i ljudske zrelosti. Neka ti kaže da je to sveto područje tvojega bića, da je on sve to htio i stvorio, da je to plemenito, ljudsko i božanski stvaralačko. Grijeh samo prlja te dijelove tebe. Neka se Isus svega dotakne i učini novo stvorenje u tvojim osjećajima, mislima, mašti, savjesti i u tvojemu tijelu.) Isuse, smiluj mi se.*

Molim te, oprosti moje padove i posrtaje, moje bjegove od sebe i tebe. Izliječi moje strahove. Osposobi me da svojoj spolnosti prilazim onako kako joj prilaziš ti i kako ti želiš da je živim. Hvala ti što se tebe ne moram stidjeti i bojati. Uđi, Isuse, u sve predjele mene, uđi u ono čega se najviše stidim, uđi i tamo gdje se najviše bojim. Isuse, molim te, izliječi me, operi u svojoj krvi sve ono što je prljavo, grešno, nedostojno, nepristojno i ponižavajuće. Učini me potpuno novim. Isuse, oprosti svima onima koji su me sablaznili na tom području ili naveli na grijeh. Ja im opraštam. Oprosti i ti meni.

Molim te, oslobodi me i od onih grijeha koje sam drugima skrivio, riječima ili djelima. Izvedi ih na pravi put. Isuse, reci mi, molim te, da se više ne moram sjećati neugodnih doživljaja iz prošlosti. Reci da je opet sve u redu, molim te. Hvala ti, najbolji prijatelju!

Isuse, donosim ti sve vrijeme svojega života do sada.

(*Sad iznesi Isusu sve sukobe u osjećajima za daljnjeg školovanja ili kod zaposlenja. Iznesi mučna sjećanja iz vremena hodanja s djevojkom ili mladićem, doba vjenčanja, u braku, obitelji, na poslu, u kući. Iznesi mu neke svoje ispovijedi, ako nisu bile potpune; sukobe s ljudima, strah od života, siromaštvo, strah od smrti, bolesti. Ispričaj mu svoja razočaranja u prijateljima, sa ženom ili mužem, djecom, životom. – Ako si svećenik, izreci Isusu svoje dane odlučivanja za sjemenište, vrijeme vojske, bogoslovije, fakulteta, ređenja, dolaska na župu. Iznesi svoje radosti, ali i razočaranja, padove, izdaju, možda sablazni. Možda nisi izrekao neke misne intencije, pa te strah; možda si nemarno služio misu, nemarno propovijedao, nemarno držao vjeronauk, loše ispovijedao ili se sam loše ispovijedio. Možda si u krizi vjere i zvanja. Možda neshvaćen od poglavara, odbačen od kolega i subraće. Možda osamljen i bezuspješan.*

Možda u molitvama nemaran. Izreci sve Isusu da osjetiš kako je on preuzeo sve tvoje odgovornosti i sad možeš bez straha sve početi ispočetka. – Ako si redovnica ili redovnik,

iznesi Isusu svoja oduševljenja i razočaranja. Iznesi mu svoju bespomoćnost, promašenost pojedinih odluka. Svoj odnos prema zajednici i poglavarima. Svoju hladnoću prema Isusu. Osjećaj promašenosti života, osame, tjeskobe, straha za budućnost. – Ako si neoženjen i neudana, iznesi Isusu sve strepnje svojega stanja. Možda te muči osama, osjećaj bezvrijednosti, kompleks manje vrijednosti, strah da se nećeš oženiti, udati, stah od promašenog i praznog života, strah od izrugivanja. Pogledaj Isusa u oči i shvati da je i on tako živio. On te razumije. Opredijeli se za njega. Gledaj ga dugo, dokle god ne osjetiš da je tvoj život njegov dar i da je on već pun, plodan, dragocjen. – Ako si u braku, iznesi Isusu sve rane svojega odnosa prema ženi ili mužu, ili prema drugima — svekrvi, punici, susjedima, rođacima. Iznesi Isusu strahove zbog svojega stanja, možda bolesti. Ispričaj mu sve što te muči u odnosu prema bračnom drugu.

Možda se već dugo ne razumijete, možda ste pregrubi jedno prema drugome, možda uopće ne razgovarate o sebi, možda je među vama tihi rat i optuživanje. Možda si otkrio na bračnom drugu manu koju ne možeš podnositi, možda te tvoj bračni drug uvrijedio i to te podmuklo muči, možda te izdao, bio nevjeran, želi se rastaviti i napustiti te, ne mari za tebe. Čini ti se da od braka nemaš ništa, još si osamljeniji u njemu, ne snalaziš se. Možda ti se čini da niste jedno za drugo, a sad je već kasno, pa ti se čini da ti je život propao. (Nikad ne možete moliti. Stalno se svađate. Misliš na rastavu. Bježiš od iskrenog razgovora. Možda bračni drug dugo živi odvojeno od tebe zbog posla i čega drugoga. Sve iznesi Isusu. I moli ga da te osposobi da ljubiš, da živiš i za svojega bračnog druga, da potpuno budeš u njemu ne računajući svoje napore.

Ljubav se jedino isplati. Moli Isusa da te za to osposobi. — Možda su te razočarala djeca, možda neka bolest bračnog druga ili djece, slaba plaća, nespretnost.

Možda nemate prijatelja, možda te tište grijesi koje činiš zbog bračnog druga, možda doživljavaš da je tvome bračnom drugu svejedno hoćeš li uprljati svoju savjest ili ne, da te on ne razumije i ne voli, da je sebičan i grub prema tebi. Sve ispričaj Isusu. - Ako si bolestan, daruj Isusu tu bolest i moli ga da te izliječi.

- Ako si star, ispričaj Isusu sve tegobe starosti. Možda imaš osjećaj odbačenosti i tereta za druge. Možda nepokretnost, nerazumijevanje, osamu, strah od smrti i budućnosti. - Iznesi Isusu svu opterećenost zvanja i posla, teret odgovornosti.)

Sad se još jednom sjeti i izreci Isusu one najteže svoje rane i onda završi molitvu.)

Ti me, Isuse, vidiš. Pogledaj ovo more muka, suza, grijeha, opakosti, izranjenosti i umiranja. Isuse, ti si sve to primio na sebe. Hvala ti što nosiš moje rane.

Isuse, hvala ti što imaš povjerenje u mene da ću izdržati svoj život. Znam, to je tvoj dar meni, to je moj zadatak u životu, to je moja šansa. Ti me ne ostavljaš. Sve ovo bolno i crno samo je trenutačni prolaz kroz tamu i tunel. Svjetlo će opet doći. Znam, uz tebe ću ostvariti sve svoje želje, imati potjpun život, ispunjen i sretan.

Siguran sam u to, jer ti si Život moj, ti u ruci držiš moju sudbinu. Hvala ti Što me liječiš i osposobljavaš za život. Hvala ti Što ti sada mogu vjerovati. Slavim te u svim svojim mukama i ranama. Zajedno s tobom ponijet ću svoj križ kao dio križa cijelog čovječanstva.

Evo, opraštam sebi, i tebi, Isuse, »opraštam« što si mi dao takav život. I svakom čovjeku opraštam, osobito onome koji me najviše povrijedio. Zahvaljujem ti što kraj tebe ništa nije tragično ni promašeno. Život tek stoji preda mnom. Hvala ti, dobri Isuse! Srdačna ti hvala, Spasitelju moj! Sad sam nov! Hvala za ovaj razgovor! Hvala za razumijevanje i novo rađanje! Amen.

Upute

Ovu molitvu nije dosta izreći jednom. Pojedine rane treba liječiti dokle god nisu ili potpuno izliječene ili tako zaliječene da ne ometaju tvoju odanost Bogu i tvoju ljubav prema ljudima. Zato je dobro više puta moliti, ali ne ovako opširno, nego posebno samo za najteže rane i ožiljke. Budući daje riječ o ranama, normalno je da one bole. Može se kod prisjećanja nekih rana pojaviti grčevit plač. Tad je potrebno kratko prekinuti molitvu, duboko disati ili prošetati se. Nastaviti tek onda kad je sve smireno i kad se mirnije može pogledati i dirnuti u ranu. Uopće, teže rane dobro je postupno liječiti molitvom. Posebno moraju u tome biti oprezni oni koji su psihički teško oštećeni i bolesni, kako smo to već naglasili. Ako se netko već liječio kod psihologa ili psihijatra, bit će dobro da se posavjetuje s liječnikom ako osjeti bilo što neobično kod takve molitve. U tom se slučaju takav čovjek mora pridržavati i uputa iskusnog svećenika. Poniznost je prvi uvjet da bismo bili sposobni prihvatiti milost iscjeljenja. Poneke će rane odmah zacijeliti, neke će postupno zarašćivati. To ne ovisi o nama. Predanje Isusu u ruke najsigurniji je način do pravog oslobođenja u vjeri. Božja je volja tvoj život.

Zaključne napomene

Prosjak je stajao uz seosku cestu pružajući ruke za pomoć, kad izdaleka ugleda da mu se približava zlatna kočija. Tko bi mogao biti taj čudesni kralj? Porastoše njegove nade. Sigurno, sad bi mogli prestati njegovi tužni dani. Očekivao je otvorenom rukom obilnu milostinju.

Kočija se zaustavi tik do njega. Iz nje iziđe kralj, pogleda ga i nasmije mu se. Zatim kraljevskim dostojanstvom ispruži ruku i zamoli začuđenog prosjaka: »Imaš li mi što dati?« Oklijevajući zbunjen siromah otvori svoju torbu, izvadi jedno zrno pšenice i dade ga kralju. Navečer se silno iznenadio kad je u svojoj trošnoj kolibi ispraznio torbu. U hrpici isprošene milostinje blistao je biser veličine zrna pšenice.

Prosjak gorko zaplaka. »Kako sam bio lud« - ponavljao je. »Zašto nisam imao srca da kralju darujem čitavu svoju torbu?« Mnogi se ljudi tuže da mole, ali ne dobivaju. Nasuprot tome stoji Isusova riječ da ćemo uvijek dobiti.

Gdje je »kratki spoj«? U tome što molimo po svom nahođenju i logici, a ne onako kako nas uči Isus. On je jasno rekao: »Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se« (Mt 7, 2). I dalje: »Dajte, i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše, jer mjerom kojom mjerite, vama će se zauzvrat mjeriti« (Lk 6, 38). Potrebno je dati ono malo što imamo da bismo primili ono neizmjereno, što ima Bog. Odricanje je uvijek stostruki dobitak, nikada gubitak. Da bi se od Boga dobilo, potrebno mu je dati. Bog nas hoće izvući iz našega starog svijeta, i zato najprije traži nas cijele i tek nam onda daje ono što tražimo. On je Otac dobri, i zato nas ne može ostaviti u ropstvu, a davati nam blago. Zatvorenika treba izvući iz tamnice, a ne samo mu donositi hranu. Bog hoće da nas najprije izvuče iz ropstva grijehu, porazima, smrti, paklu, Zlome, a onda nam daje i sve drugo. »Tražite najprije kraljevstvo Božje i sve ostalo će vam se nadodati« (usp. Mt 6, 33). »Tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga« (Mt 10, 39). Bog prema nama uvijek djeluje spasiteljski i cjelovito. Potrebno je vidjeti što imaš i to dati, tad dobivaš od Boga sve drugo. »Doista, onome tko ima, dat će se, a onome tko nema, oduzet će se i ono što misli da ima« (Lk 8, 18). Od Andrije je Isus tražio da mu donese pet kruhova i dvije ribe, da bi čudesno nahranio pet tisuća muškaraca i vjerojatno još više žena i djece. On je mogao i bez tih kruhova i riba učiniti čudo, ali nije tako činio. Čudesa je činio kad su mu ljudi darovali svoje povjerenje.